The Importance of Inspiring Students to Ahavas HaTorah

The importance of Limud HaTorah in Yiddishkeit cannot be overstated. Every morning we recite the famous mishna in Pe'ah which says: ותלמוד תורה כנגד כולם. And every evening we say "כי הם חיינו ואורך ימינו". And this is all the more so with the Limud Torah of children, of which the gemara (Shabbos 119b) says:

אמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן
Reish Lakish said in the name of Rabbi Yehuda Nesiah: The world only exists because of the breath (i.e., reciting Torah), of schoolchildren.

But it is obvious that as mechanchim, our duty lies not just in having children learn Torah in the short term, but to ensure they want to keep learning in the long term. And the way to do that is by making them enjoy learning Torah (see the article "Two Critical Aspects of Chinuch"). And while this is important in every aspect of chinuch, when it comes to learning Torah there is an additional importance to it, because enjoyment is an integral part of Limud haTorah. There is only one mitzvah, for which the bracha expressly includes the request that the mitzvah be enjoyable to us, and that is the mitzvah of learning Torah. Every morning we say

והערב נא ה' אלוקינו את דברי תורתך בפינו ובפיות עמך בית ישראל
Please sweeten, Hashem our G-D, the words of your Torah in our mouths and in the mouths of Your people the House of Yisrael.

And then in the evening:
ונשמח בדברי (תלמוד) תורתך
And may we rejoice in the words of your Torah

The mishna in Avos (פ"ו מ"ו) lists simcha as one of the necessary components to acquiring Torah. Rabbeinu Avraham Min Hahar, in his commentary on maseches Nedarim, takes this a big step forward and says:

שעיקר מצותו היא ההנאה והתענוג במה שמשיג ומבין בלימודו
For the main part of its mitzvah (of learning Torah) is the enjoyment and delight in what he achieves and understands in his learning.

Similarly, in the introduction to the sefer Eglei Tal, the author writes the following:

כי זה היא עיקר מצוות לימוד התורה, להיות שש ושמח ומתענג בלימודו, ואז דברי תורה נבלעין בדמו. ומאחר שנהנה מדברי תורה, הוא נעשה דבוק לתורה
Because this is the main part of the mitzvah of learning Torah, to delight and be happy and take pleasure in his learning, and then the words of Torah are absorbed in his blood. And since he enjoys the words of Torah, he becomes attached to the Torah.

Being that enjoyment is an integral part of learning Torah, we both have to teach our children that fact, and make sure they experience it, so that, as the Eglei Tal says, they become attached to the Torah! Indeed, the Nesivos Shalom (and other gedolim quoted further on) says that this is also the main part of Chinuch:

עיקר פעולת המחנך בזמננו צריכה להתרכז בנקודה זו, להחדיר בתלמידים את מתיקות התורה, ולהקרין אור בכל ענין שלומדים...
The main function of the mechanech today has to be centered on this point, to instill in the students the sweetness of the Torah, and to radiate light in every subject that they study...

Unfortunately, the inverse is also true. If our students will not enjoy their learning when they're young, they are likely to develop a life-long dislike for learning Torah, ch"v. The Vilna Gaon writes regarding teaching children:

ואל יכביד עליהם כי אם בנחת. כי הלימוד אינו נקבע באדם, כי אם בישוב ובנחת
And he should not pressure them (with learning), rather only with gentleness. For the learning doesn't get absorbed in the person unless it's with tranquility and gentleness.

Similarly, Rav Michel Yehuda Lefkowitz writes (Darkei Hachaim pt1.) "it's a kal vachomer to be careful that he (the student) shouldn't feel any pressure in learning".

Even From Childhood

One may ask, however, that perhaps enjoyment in learning Torah is reserved for more advanced types of study, such as learning a sugya be'iyun with rishonim and achronim? Perhaps only on that level can learning be an enjoyable endeavor, but the learning of children is far removed from that! Rabbi Berel Povarsky, the Rosh Yeshiva of Ponovezh, tells us this is not so:

> ילד צריך להרגיש שהדבר הנעים ביותר בעולם זה ללמוד תורה, א' ב', וחומש, משניות, וגמרא, העיקר להכניס את הגישמאק. זה תפקיד לא קל, אבל זה התנאי ועל זה מתפללים כל בוקר: 'והערב נא ד' אלוקינו את דברי תורתך בפינו'.
> צריכים להכניס לילד אהבת תורה... יש רב'ס שנותנים גישמאק בכל דבר, גישמאק בא' ב', גישמאק בסידור, וכשהילד מרגיש אצל הרב'ה את הטעם של מתוקים מדבש, הוא נעשה דבוק בתורה, ודבוק ברבונו של עולם.
>
> A child has to feel that the most pleasant thing in the world is to learn Torah, Alef Beis, and Chumash, Mishnayos, and Gemara... The main thing is to give them gishmack. This isn't an easy task, but this is the condition (for teaching) and it is for this that we daven each morning: "Please sweeten, Hashem our G-D, the words of your Torah in our mouths and in the mouths of Your people the House of Yisrael."
> We have to put Ahavas HaTorah into the child... There are rebbes who give gishmack in every subject, gishmack in alef beis, gishmack in siddur... and when the child feels by the rebbe the taste of "sweeter than honey", he becomes attached to the Torah, and attached to the Ribono Shel Olam.

Even Alef Beis has to be taught in such a way that it's enjoyable to the student! Rav Shimshon Pinkus says the following (שיחות רבי שמשון דוד פינקוס זצ"ל – ענייני חינוך עמ' כ"ה):

> זהו בעצם עיקר החינוך בין לקטנים ובין לגדולים להשיג את המתיקות והעריבות שבתורה ובתפילה
>
> This is essentially the main part of chinuch, both for small children and for older ones, to achieve the sweetness and delight which is in Torah and tefillah.

And further on he says:

> המטרה שלנו...היא להקנות לילד את החשק ואת ההרגשה שהתורה היא דבר מתוק טמון בה אור. והרי ידוע המנהג המובא בקדמונים שכאשר מכניסים ילד לחיידר מורחים על האותיות הקדושות דבש כדי שהילד ירגיש דבש וחלב תחת לשונו. אם הילד לא ירגיש שהתורה היא בבחינת דבש לא עשינו דבר!
>
> Our goal is to impart to the child the cheishek and the feeling that the Torah is something sweet, wherein lies light. And after all, it is a known minhag brought in the Kadmonim, that when a child is first brought to cheder, we smear honey on the holy letter, so the child should feel "honey and milk under his tongue". If the child does not feel that Torah is honey, we have achieved nothing!

See the footnote for additional sources that the sweetness of Torah must be imparted to children[1].

Joy Causes Retention

An additional and important benefit of learning through joy is that it causes one to remember what he learns. The Tiferes Yisroel writes (אבות א,א):

> השמחה בהדבר עצמו שלומד הוא הוא מחזיק כח השכל והזכרון
> The joy in the very thing that one learns, that is what holds the power of the mind and memory

[1]הרב שניאור קוטלר (הובא באוצרות של חינוך-מעשה חייא ח"ב עמ' רס"א): גם לילדי חינוך תורני...יש להטעימם את צוף מתיקות התורה, צריך לפעול עמהם בכיוון חיובי להחדיר תחושת אושר וגדולה.הרב שאול וגשל (בספר חנוך לנער עמ' ל"ב): חשוב ביותר שילד יגדל עם זכרונות נעימים ושמחים מצעדיו הראשונים בלימוד התורה מפני שהאהבות והשינאות של האדם נוצרות בילדותו במיוחד בשלבים המוקדמים יש ללמד הכל מתוך שמחה. רבי מרדכי בונם זילברברג (הובא בספר סברי מרנן-חינוך עמ' צ"ג): חובת המחנכים להאהיב את הלימוד על התלמידים ולהביאם למצב כפי שכותב האור החיים הקדוש אם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה זה התפקיד שלנו. הרב מיכל יהודה ליפקוביץ (דרכי החיים – ח"א עמ' שנה, אודות גיל ישיבה קטנה): ולראות שיהיה להם טעם טוב בלימוד ובתפילה וביר"ש... והחשוב ביותר ליתן להם גישמאק בלימוד

The Steipler Gaon elaborates on this concept (Birkas Peretz Pg. 12):

> והנה ידוע שהדבר שעושה על האדם רושם גדול של שמחה [וכן ח"ו איפכא] את זה הוא זוכר זמן רב שהדבר נשאר חקוק מאוד בזכרונו אבל דבר שאינו משתוקק עליו והשגתו אינו משמחו זה הדבר אינו עושה רושם עמוק בנפשו ובזמן קצר הוא משכחו

> Now, it is known that something which makes a great impression of joy on a person [and so too ch"v in reverse], he remembers this for a long time, because it remains engraved in his memory, but something which he does not wish for and it's achievement does not make him happy, this thing does not make a deep impression on his soul and he forgets it quickly.

Summary Points

- A major part of our mission is to make our students love Torah

- Joy has to be an integral part of learning Torah

- Joy in Torah helps one remember what was learned

- If a child doesn't enjoy learning Torah, he may come to dislike learning Torah ch"v.

This article was adapted from "Ahavas Torah - The Mechanech's Handbook" by Rabbi Feivi Arnstein